

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **K. T.**, zastoupeného JUDr. Petrem Bokotejem, advokátem se sídlem Táboritská 1000/23, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2010, čj. OAM-186/LE-BE02-BE03-2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 17. 9. 2015, čj. 49 Az 8/2010 – 114,

### t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 27. 10. 2010, čj. OAM-186/LE-BE02-BE03-2010, žalovaný rozhodl, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“), a že řízení o udělení mezinárodní ochrany se zastavuje podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem ze dne 17. 9. 2015, čj. 49 Az 8/2010 – 114, poté, kdy Nejvyšší správní soud zrušil jeho předchozí usnesení ze dne 21. 1. 2011, čj. 49 Az 8/2010 - 27, o odmítnutí žaloby pro opožděnost.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[4] Žalovaný navrhl kasační stížnost odmítnout pro opožděnost, případně zamítnout pro nedůvodnost kasačních námitek.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána včas. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti totiž nelze prominout (§ 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s.) a soud musí takový opožděný návrh odmítnout [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[6] Kasační stížnost je opožděná.

[7] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem určujícím počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti je den doručení rozhodnutí (srov. § 106 odst. 2 s. ř. s.).

[8] Nejvyšší správní soud zjistil ze spisu krajského soudu, že rozsudek byl zástupci žalobce doručen v pondělí 23. 11. 2015. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplynula v pondělí 7. 12. 2015. Kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě ve středu 23. 12. 2015, tedy opožděně.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud podle § 120 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 11. února 2016

JUDr. Jan Passer  
předseda senátu